

פעולה בנושא המניפסט הקומוניסטי

רוח בלהות מהלכת באירופה - רוח-הבלהות של הקומוניזם. כל המעצמות של אירופה הישנה חברו יחד למלחמת מצווה עד חורמה ברוח-בלהות זו. האפיפיור והצאר. מטרניך וגיזו. הרדיקלים הצרפתיים והשוטרים הגרמניים. אי אותה מפלגה אופוזיציונית, אשר יריביה בשלטון לא הלעיזו עליה כי קומוניסטית היא; אי אותה מפלגה אופוזיציונית שלא הטיחה חזרה את אשמת הקומוניזם מטילת הקלון, אם ביריביה הריאקציוניים אם באנשי אופוזיציה מתקדמים יותר? שני דברים משתמעים מעובדה זו. הקומוניזם מוכר כבר בתור מעצמה על-ידי כל מעצמות אירופה. השעה הגיעה זה מכבר, שהקומוניסטים יציגו קבל עם ועדה את השקפותיהם, את מטרותיהם ויציבו אל מול המעשיה על רוח הבלהות של הקומוניזם מניפסט של המפלגה עצמה. לשם מטרה זו התכנסו בלונדון קומוניסטים בני לאומים מלאומים שונים וניסחו את המניפסט שלהלן, שיפורסם באנגלית, בצרפתית, בגרמנית, באיטלקית, בפלמית ובדנית.

פרק ראשון - בורגנים ופרולטרים.

פרק שני - פרולטרים וקומוניסטים.

פרק שלישי - ספרות סוציאליסטית וקומוניסטית.

פרק רביעי - עמדת הקומוניסטים כלפי מפלגות האופוזיציה.

1. בורגנים ופרולטרים.

1. הניתוח ההיסטורי - תולדות הבורגנות.

דברי ימיה של כל חברה עד כה הם דברי הימים של מאבקים מעמדיים. בן-חורין ועבד, פטריצי ופלבי, אדון וצמית, אומן ושוליה, בקיצור - מנצלים ומנוצלים עמדו בניגוד מתמיד זה מול זה, ניהלו מאבק בלתי פוסק, אם נסתר אם גלוי, מאבק שהסתיים בכל פעם בעיצובה-מחדש של החברה כולה או באבדנם המשותף של המעמדות הנאבקים. בתקופות שונות של ההיסטוריה עדים אנו בכל מקום כמעט לפיצול מוחלט של החברה למעמדות-יוחסין שונים, לדירוג מגוון של העמדות החברתיות. ברומא

העתיקה מוצאים אנו פטריציים, פרשים, פלביים, עבדים; בימי-הביניים - אדונים פיאודליים, ואסאלים, אומנים, שוליות, צמיתים, ומלבדם, כמעט בכל המעמדות הנ"ל, דירוגי משנה מיוחדים. החברה הבורגנית בת-זמננו, שצמחה מתוך גסיסתה של החברה הפיאודלית, לא ביטלה את הניגודים המעמדיים. היא אך הציבה מעמדות חדשים, תנאיי דיכוי חדשים וצורות מאבק חדשות במקום אלה הישנים. ברם, תקופתנו, תקופת הבורגנות, מצטיינת בכך, שהיא העניקה לניגודים המעמדיים צורה פשוטה יותר. החברה מתפלגת במידה הולכת-וגדלה לשני מחנות עוינים גדולים, הניצבים במישרין האחד נגד השני: הבורגנות והפרולטריון. מקרב הצמיתים של ימי-הביניים באה האוכלוסיה החופשית של הערים הראשונות; מתוך אוכלוסייה זו התפתחו יסודותיה הראשונים של הבורגנות. גילוי אמריקה, השיט סביב אפריקה, יצרו שטח פעולה חדש בשביל הבורגנות העולה. שוקי הודו וסין, יישובה של אמריקה, החליפין עם הקולוניות, גידול כמות אמצעי החליפין והסחורות בכלל הקנו למסחר, לשיט, לתעשייה תנופה שמעולם לא הייתה כמותה, ובזה האופן - התפתחות מהירה ליסוד המהפכני שהיה קיים בקרב החברה הפיאודלית המתפוררת.

2. הבורגנות מילאה בהיסטוריה תפקיד מהפכני יוצא מן הכלל. הבורגנות הרסה את היחסים הפיאודליים, הפטריארכליים, האידיליים בכל מקום בו הגיעה אל הגה השלטון. היא ניתקה ללא רחמים את כל הקשרים הפיאודליים הסגוניים שקשרו את האדם בממונה עליו ולא השאירה שום קשר אחר בין איש לרעהו מלבד האינטרס הצרוף, מלבד "התשלום במזומנים" אשר כל רגש ממנו והלאה. היא טיבעה במים הצוננים של התחשיב האנוכי את הרטט הקדוש של ההזיה הדתית. של ההתלהבות האבירית ושל המלנכוליה הזעיר-בורגנית. היא פרטה את כבוד האדם לערך-חליפין והמירה את החירויות הכתובות-והחתומות שנרכשו כדין והרבות מספור בחירות האחת, זו החירות נטולת המצפון של המסחר. בקיצור היא שמה, במקום הניצול המוסווה באשליות דתיות ומדיניות, את הניצול הגלוי, נטול הבושה, הישיר, היבש. הבורגנות הסירה את הילת-הכבוד מכל העיסוקים שזכו עד כה ליראת כבוד ולחרדה דתית. היא הפכה את הרופא, את המשפטן, את הכומר, את המשורר, את איש המדע לפועליה השכירים המקבלים תשלום....הבורגנות אינה מסוגלת להתקיים מבלי לגרום הפיכות מתמידות במכשירי הייצור, לכן - ביחסי הייצור, לכן - בכל היחסים החברתיים. ומאידך, השמירה הקפדנית על אופן -הייצור הישן הייתה תנאי-הקיום הראשון של כל המעמדות התעשייתיים הקודמים. ההפיכה המתמדת המתחוללת בייצור,

ערעורם הבלתי-פוסק של כל התנאים החברתיים, חוסר-הוודאות והתנועה המתמידים מייחדים את עידן הבורגנות מכל האחרים.

3. הבורגנות מספחת אל הציוויליזציה את כל האומות, לרבות את הפראיות שבהן, וזאת על-ידי שיפורם המהיר של כל מכשירי הייצור ועל-ידי נתיבי התקשרות שהפכו נוחים יותר לאין ערוך. המחירים השווים לכל נפש של סחורותיה משולים לתותחים כבדים, אשר בעזרתם היא מנתצת את כל חומות-סין ומכניעה את שנאת הזרים העקשנית ביותר של עמים פראיים. היא כופה על כל האומות את אימוץ אופן-הייצור של הבורגנות, אם אין ברצונן ללכת לאבדון; היא כופה עליהן להנהיג אצלן את ה"ציוויליזציה", דהיינו להפוך בורגנים. בקיצור, היא יוצרת לעצמה עולם שיהא בדמותה ובצלמה.

הבורגנות שיעבדה את הכפר לשלטון העיר. היא בנתה ערים כבירות, הגדילה במידה ניכרת את מספר אוכלוסי העיר לעומת אוכלוסי הכפר וחילצה בזה האופן חלק ניכר של האוכלוסייה מחיי הבערות של הכפר. היא יצרה את תלות הכפר בעיר, את תלות הארצות הפראיות והפראיות-למחצה בארצות התרבותיות, את תלות עמי-האיכרים בעמי-הבורגנים, את תלות המזרח במערב. הבורגנות מחסלת בהדרגה את הפיצול של אמצעי-הייצור, של הקניין ושל האוכלוסייה. היא עיבתה את האוכלוסייה, ריכזה את אמצעי הייצור וריכזה את הרכוש בידי מעטים. הריכוז המדיני בא כתוצאה בלתי-נמנעת מהתהליך הנ"ל. חבלי-ארץ עצמאיים, בעלי קשרי-ברית כמעט בלבד, ולהם אינטרסים, חוקים, ממשלות ומכסים שונים נדחסו בתוך אומה אחת, ולה ממשלה אחת, חוק אחד, אינטרס מעמדי-לאומי אחד, תחום-מכס אחד. הבורגנות פיתחה כוחות-ייצור המוניים יותר וכבירים יותר מכל שפיתחו כל הדורות הקודמים גם יחד, וזאת משך שלטונה המעמדי אשר טרם מלאו לו 100 שנים. השתלטות על איתני-הטבע, מיכון, יישום הכימיה לתעשייה ולחקלאות, אניות-קטור, מסילות -ברזל, מברקה, הכשרת קרקע בחלקי עולם שלמים, הכשרת נהרות לשיט, אוכלוסים שכאילו צצו מן הקרקע - וכי היה דור מהדורות הקודמים שהעלה על דעתו, שכוחות -ייצור כאלה היו גנוזים במצב של תרדמה בחיק העבודה החברתית.

4. מלחמת המעמדות.

תולדות התעשייה והמסחר אינן, זה משך עשורים, אלא תולדות התקוממותם של כוחות-הייצור בני-זמננו נגד יחסי הקניין המהווים תנאי לקיום הבורגנות ולשלטונה. די עם נזכיר את משברי המסחר,

החוזרים מפקידה לפקידה ומסכנים במידה הולכת-וגדלה את קיום החברה הבורגנית כולה ומעמידים אותו בסימן שאלה. במשברי מסחר אלה מושמד באופן סדיר חלק גדול לא רק של המוצרים המיוצרים, אלא גם של כוחות-הייצור שנוצרו כבר. מגפה חברתית פורצת במשברים, מגפה, אשר בכל התקופות הקודמות היו רואים אותה כאבסורד: מגפת עודף הייצור. לפתע מוצאת החברה את עצמה נסוגה למצב של פראות בת - חלוף; נדמה לה שהרעב, שמלחמת-השמד כללית ניתקו אותה מכל מקורות המחיה; נדמה שהתעשייה והמסחר הושמדו, ומדוע? כיוון שיש לה עודף של ציוויליזציה, עודף של מזון, עודף של תעשייה, עודף של מסחר. כוחות הייצור העומדים לרשותה אינם משרתים עוד את קידום יחסי-הקניין הבורגניים; נהפוך, הם הפכו אדירים מדי לעומת היחסים האלה ונבלמים על-ידיהם; וכשהם מתגברים על מכשול זה, נכנסת כל החברה הבורגנית במצב של אי-סדר, וקיומו של הקניין הבורגני נתון בסכנה. היחסים הבורגניים הפכו צרים מדי מלהקיף את העושר אותם יצרו. כיצד מתגברת הבורגנות על המשברים? מחד, על ידי השמדה כפויה של כוחות-ייצור מרובים; ומאידך על-ידי כיבוש שווקים חדשים וניצול יסודי יותר של השווקים השונים. באיזו דרך איפוא? על-ידי הכנת משברים כל-צדדיים יותר וכבירים יותר ועל-ידי צמצום האמצעים למניעת המשברים. אותו נשק, שבעזרתו הכריעה הבורגנות את הפיאודליות, מכון כיום נגד הבורגנות עצמה. **אפס, הבורגנות לא זו בלבד שחישלה את הנשק המביא עליה כליה; היא גם העמידה את הגברים שיאחזו בנשק זה - את הפועלים בני-זמננו, את הפרולטרים**

ב. כמידת ההתפתחות של הבורגנות - דהיינו ההון - כו מידת התפתחותו של הפרולטריון, מעמד הפועלים בני-זמננו, המתקיימים רק כל עוד הם מוצאים עבודה, ומוצאים עבודה, רק כל עוד מגדילה עבודתם את ההון. הפועלים, הנאלצים למכור את עצמם אחד-אחד, מהווים סחורה המשולה לכל פריט מפריטי המסחר האחרים, והם כפופים במידה שווה לכל התנודות של התחרות, לכל השינויים המתחוללים בשוק. עבודת הפרולטרים איבדה עצמאות כלשהי ועל כן גם כל טעם בעיני הפועלים, וזאת משום התרחבות המיכון ומשום חלוקת העבודה. הפועל הופך אבזר מאבזרי המכונה ותו-לא, והוא נדרש לבצע רק את הפשוטה, החדגונית שבתנועת-היד, אשר אין קלה ממנה ללמידה. העלויות, אותן גורם הפועל, עומדות איפוא כמעט רק על צרכי-המחיה שהוא זקוק להם לקיומו ולהמשך מינו. ומאידך, מחירה של סחורה, זאת אומרת גם של העבודה, שקול כנגד עלויות ייצורה. על כן, ככל שהעבודה מאוסה יותר, כן קטן השכר. זאת אף זאת. ככל שגדלים המיכון וחלוקת העבודה, בה-במידה גדלה

מסת-העבודה, אם בדרך של ריבוי שעות העבודה אם בדרך ריבוי העבודה הנדרשת בזמן מסויים או האצת הילוך המכונה וכו'. 'התעשייה בת-זמננו הפכה את בית-המלאכה הקטן של האומן הפטריארכלי לבית -החרושת הגדול של בעל-ההון התעשייתי. המוני הפועלים, הנדחסים בתוך בית -החרושת, מאורגנים בצורה צבאית. מעמידים אותם, משל היו טוראיי תעשייה, תחת פיקוח של מערכת מפקדים זוטרים וקצינים. אין הם אך ורק משרתיהם של מעמד הבורגנים, של מדינת הבורגנים, אלא משועבדים הם מדי יום, מדי שעה על-ידי המכונה, על-ידי המשגיח ועל-ידי הבורגני - החרשתן הבודד עצמו, קודם-כל. עריצות זו קטנונית יותר, מרושעת יותר, מרגיזה יותר, ככל שהיא מצהירה גלויות יותר, כי הרווח הוא-הוא תכליתה .

ככל שעבודת הכפיים דורשת פחות מיומנות ופחות כוח, זאת אומרת ככל שהתעשייה בת-זמננו מתפתחת, דוחקת עבודת הנשים את רגלי עבודת הגברים. הבדלי מין אין להם עוד שום משמעות חברתית לגבי מעמד הפועלים. קיימים עוד מכשירי עבודה בלבד, הגורמים עלויות שונות בהתאם לגיל ולמין.

ג. כשמושלם ניצולו של הפועל בידי החרשתן, והוא מקבל את שכר עבודתו במזומנים, מתנפלים עליו חלקי הבורגנות האחרים: בעל-הבית, החנווני, המלווה בעבוט וכו'. 'האנשים שנמנו עד כה עם תחתית שכבות-הביניים: התעשיינים והסוחרים הזעירים, בעלי הרנטות הקטנות, בעלי המלאכה והאיכרים - כל המעמדות הנ"ל יורדים אל שורות הפרולטריון. וזאת, אם משום שהונם הקטן אינו מספיק להפעלת התעשייה רבתי וידם על התחתונה בהתחרות עם בעלי ההון הגדול יותר, אם משום שמיומנותם מאבדת את ערכה עקב אופני-ייצור חדשים. הפרולטריון זוכה איפוא לתגבורת הבאה לו מקרב כל מעמדות החברה. הפרולטריון עובד שלבי התפתחות שונים. מאבקו בבורגנות מתחיל עם קיומו. מלכתחילה נאבקים פועלים בודדים, לאחר מכן הפועלים של בית-חרושת אחד, לאחר מכן הפועלים הנמנים עם ענף עבודה אחד במקום מסוים בבורגני הבודד המנצל אותם במישרין. הפועלים מכוונים את התקפותיהם לא רק נגד יחסי הייצור הבורגניים, אלא מכשירי-הייצור עצמם; הם משמידים את הסחורות המתחרות הזרות, מנתצים את המכונות, מציתים את בתי-החרושת, מנסים לכבוש חזרה את מעמדו שאבד של הפועל בימי-הביניים. בשלב זה מהווים הפועלים המון מפוזר על פני הארץ כולה ומפוצל מחמת ההתחרות. עמידתם בצוותא של המוני הפועלים אינה עדיין תוצאת התאחדותם-הם, אלא תוצאת התאחדותה של הבורגנות שמוכרחה - ועדיין יכולה - להניע את הפרולטריון כולו למען השג את

מטרותיה המדיניות. בשלב זה נאבקים איפוא הפרולטרים לא באוייביהם, כי אם באוייבי אויביהם, בשרידי המלוכה האבסולוטית, בבעלי הקרקעות, בבורגנים שאינם תעשיינים, בבורגנים הזעירים. כל התנועה ההיסטורית מרוכזת בזה האופן בידי הבורגנות;

ד. כל נצחון המושג בדרך זו הוא נצחונה של הבורגנות. אך ככל שהתעשייה מתפתחת, לא זו בלבד שהפרולטריון מתרבה; הוא נדחס בהמונים גדולים יותר, כוחו הולך וגדל, והוא מרגיש בו יותר. האינטרסים של הפרולטריון ותנאי-חיוו הולכים ומשתווים, כיוון שמערכת המכונות מטשטשת במידה הולכת - וגדלה את הבדלי-העבודה ומורידה את השכר בכל מקום כמעט לאותה רמה נמוכה. גידול התחרות בין הבורגנים לבין עצמם ומשברי המסחר שהתחרות מצמיחה נוטלים משכר הפועלים את היציבות; השכלול הבלתי פוסק, המתפתח במהירות הולכת-וגדלה של המכונות נוטל את הבטחון מכל מעמד החברתי; העימותים בין הפועל הבודד לבין הבורגני הבודד לובשים לעתים הולכות-ותכופות אופי של עימות בין שני מעמדות.

הפועלים מתחילים בכינון התאגדויות המכוונות נגד הבורגנים; הם מתכנסים למען הגן על שכר עבודתם. הם מייסדים אפילו אגודות-קבע, כדי להצטייד במזון לקראת התקוממויות אפשריות. יש שהמאבק הופך מרידה. הפועלים מנצחים מפקידה לפקידה, אולם נצחונם הוא בר-חלוף בלבד. לא ההצלחה הבלתי אמצעית, אלא אחדותם המקיפה פועלים הולכים-ורבים, היא התוצאה האמיתית של מאבקהם. אחדות זו מסתייעת באמצעי-התקשורת המתפתחים, הנוצרים בידי התעשייה הגדולה והיוצרים קשרים בין פועלים ממקומות שונים. ואין צורך, אלא בהתקשרות בלבד, כדי שהמאבקים המקומיים הרבים, שלהם אותו אופי בכל אתר ואתר, יהפכו מאבק ארצי, מאבק מעמדי מרוכז. אולם כל מאבק מעמדי הוא מאבק מדיני. ולהבדיל מהבורגנים בימי-הביניים שלרשותם עמדו שבילים כפריים בלבד והם נזקקו למאות שנים כדי להתאחד, מכוננים הפרולטרים בני-זמננו את אחדותם בעזרת מסילות ברזל, תוך שנים ספורות.

5. הפרולטריון.

הפרולטריון, זו השכבה התחתונה של החברה הנוכחית, אינו יכול להזדקף מבלי שיפוצץ את כל בניין-העל של השכבות המהוות את החברה הרשמית. מאבקו של הפרולטריון בבורגנות הוא מלכתחילה מאבק לאומי, אם לא לפי תוכנו, הרי לפחות לפי צורתו. טבעי הדבר, שהפרולטריון בכל ארץ וארץ מצווה

לגבור קודם-כל על הבורגנות שלו. בתארנו את השלבים הכלליים ביותר של התפתחות הפרולטריון, עקבנו אחר מלחמת האזרחים הסמויה פחות או יותר, המתחוללת בקרב החברה עד אותה נקודה, שבה היא הופכת מהפכה גלויה, והפרולטריון מכונן את שלטונו במגרו את הבורגנות בכוח הזרוע.

6. הקומוניסטים.

הקומוניסטים הם איפוא למעשה החלק הכי החלטי, הדוחף תמיד קדימה, של מפלגות הפועלים בכל הארצות; הם עולים מבחינה עיונית על שאר המוני הפרולטריון משום הבנת התנאים של התנועה הפרולטרית, מהלכה ותוצאותיה הכלליות. מטרתם הקרובה של הקומוניסטים היא כמות כמטרת כל שאר המפלגות הפרולטריות: עיצוב הפרולטריון למעמד, מיגור שלטון הבורגנות, כיבוש השליטה המדינית בידי הפרולטריון. הנחותיהם העיוניות של הקומוניסטים אינן בנויות בשום פנים ואופן על רעיונות, על עקרונות שהומצאו או נתגלו בידי אי-מי העוסק בתיקון סדרי העולם. ההנחות העיוניות האלו משמשות רק ביטויים כלליים ליחסים המצויים של מאבק מעמדי קיים, של תנועה היסטורית המתרחשת לנגד עינינו. ביטול יחסי הקניין שהיו קיימים עד כה אינו משהו המייחד את הקומוניזם. כל יחסי-הקניין היו כפופים לתמורה היסטורית מתמדת, לשינוי היסטורי מתמיד. למשל, המהפכה הצרפתית ביטלה את הקניין הפיאודלי לטובת זה הבורגני. לא ביטול הקניין בכלל, אלא ביטול הקניין הבורגני הוא-הוא המייחד את הקומוניזם.. אם הופכים איפוא את ההון לקניין משותף, השייך לכל בני החברה, לא יהיה בכך משום הפיכת קניין פרטי לזה חברתי. רק אופיו החברתי של הקניין משתנה. הוא מאבד את אופיו המעמדי. הבה נפנה אל העבודה השכירה: המחר הממוצע של העבודה השכירה זהו המינימום של שכר העבודה, דהיינו סכום אמצעי-המחיה, הדרושים כדי לקיים את הפועל בתור שכזה. כל שהפועל השכיר מנסה לעצמו כתוצאה מפעילותו מספיק אך ורק לייצור-חוזר של חייו. אין אנו מתכוונים בשום פנים ואופן לבטל ניכוס אישי של מוצרי העבודה לייצור-חוזר של החיים במישרין. זה הניכוס אשר אין איתו שום רווח נקי העלול להקנות שליטה מלאה על עבודת הזולת. אנו רוצים לבטל רק את אופיו העלוב של ניכוס זה, אשר איתו חי הפועל רק למען הגדלת ההון, החי רק במידה שהדבר דרוש לאינטרס של המעמד השליט. בחברה הבורגנית אין העבודה החיה, אלא אמצעי להגדלת העבודה הצבורה. ואילו בחברה הקומוניסטית אין העבודה הצבורה, אלא אמצעי להרחבת תהליך חייו של הפועל, להעשרתם, לקידומם.

7. תוכנית הפעולה הקומוניסטית.

בארצות המפותחות ביותר ניתן ליישם באופן כללי את האמצעים שלהלן. 1. הפקעת קניין-הקרקע והשימוש ברנטה הקרקעית לצרכי הוצאות המדינה. 2. מסים פרוגרסיביים גבוהים. 3. ביטול זכות הירושה. 4. החרמת רכושם של כל הגולים והמורדים. 5. מרכז האשראי בידי המדינה באמצעותו של בנק לאומי אשר הונו שייך למדינה ולו מונופולין בלעדי. 6. מרכז ההובלה בידי המדינה. 7. הגדלת מספר בתי-החרושת הלאומיים ומספר מכשירי הייצור; הכשרת האדמות וטיובן על-פי תוכנית כללית. 8. חובת עבודה החלה על הכל באותה מידה. כינון צבאות תעשייתיים בייחוד לצרכי חקלאות. 9. שילוב החקלאות והחרושת ופעולה למען בטל בהדרגה את הפער בין העיר לכפר. 10. חינוך ציבורי חינוך-אין-בסף לכל הילדים. ביטול עבודת הילדים בחרושת בצורתה הנוכחית. שילוב החינוך בייצור החומרי וכו'. כשיתבטלו ההבדלים המעמדיים במהלך ההתפתחות וכל הייצור ירוכז בידי העובדים המאוגדים, יאבד השלטון הציבורי את האופי המדיני שלו. השלטון המדיני הוא, במובנו האמיתי, שלטונו המאורגן של מעמד מסויים לדיכוי מעמד אחר. כאשר הפרולטריון מתאחד למעמד תוך מאבקו בבורגנות, כאשר הוא קונה לעצמו על-ידי מהפכה עמדה של מעמד שליט ומבטל בכוח בתוקף היותו מעמד שליט, את יחסי-הייצור הישנים - הרי בזה האופן הוא מבטל את תנאי הקיום של הניגוד המעמדי, מבטל את המעמדות בכלל, ובכך - את שלטונו-הוא בתור מעמד.

8. סיום המניפסט.

אין זה לפי כבודם של הקומוניסטים להסתיר את השקפותיהם ואת כוונותיהם. הם מכריזים גלויות, שאין להשיג את מטרותיהם, אלא בדרך של מיגורם בכוח הזרוע של כל סדרי החברה הקיימים עד כה. גורו לבם, המעמדות השליטים, מפני המהפכה הקומוניסטית. לפרולטריום אין מה לאבד בה זולת כבליהם. אך הם יזכו לעולם כולו

פרולטרי כל הארצות, התאחדו!

שאלות:

- על פי הקומוניזם ההיסטוריה התנהלה תמיד בצל מאבק מעמדי. ציין אילו מעמדות היו בהתנגשות בכל תקופה.
- מדוע הבורגנות היא כח מהפכני על פי המניפסט?
- מדוע הבורגנות יצרה את הגלובליזציה? מה חדש בטענה הקומוניסטית?
- מדוע פורצת מלחמה ומי משלם את מחירה? וכיצד הפרולטריון תלוי בבורגנות?
- 5 מדוע משווה מרקס את הפועל לסחורה? ובאילו דרכים מנצל הבורגני את הפועל?
- מיהו הפרולטריון וכיצד הוא מתמודד עם הבורגנים?
- מה החידוש של המפלגה הקומוניסטית? ומה תוכנית הפעולה שלה?

